

[Freddy Madsen.]

står til rådighed for arbejdsmarkedet, kan det ikke være afgørende, hvilken indtægt man har haft i den forudgående periode.

Med hensyn til § 60 er det vel ikke ret mange steder, at lovens bogstav følges fuldt ud, og det ville også være åbenbart urimeligt, Men der forekommer sådanne sager. Jeg har netop fået kendskab til et frisk eksempel, hvor en murersvend, som har arbejdet på Grønland i en årrække, er kommet tilbage og står til rådighed for arbejdsmarkedet, men på grund af den arbejdsløshed som hersker i murerfaget på nuværende tidspunkt, kan han ikke anvises arbejde. Man har afvist at give ham understøttelse, før man har undersøgt, hvor stor en indtægt han har haft. Det er efter min mening en åbenlys urimelighed.

Jeg vil godt sige til sidst, at hvis disse paragraffer skal tolkes efter deres bogstav, så går de i og for sig ud fra transprincipet, idet man her skal undersøge, hvordan folks tidligere indtægt har været, og derudfra vurdere, om det nu også er rimeligt at udbetale dem dagpenge. Men så vidt jeg ved, blev transprincipet netop ved ændringen i arbejdsløshedsloven for et par år siden erstattet af erstatningsprincipet, og netop ud fra, at det er dette erstatningsprincip, der skal være grundlag for loven, finder vi, at de pågældende paragraffer må ophæves.

Bracher (KrF):

Det er naturligvis ikke rimeligt med forskelsbehandling, og vi er da også villige til at være med til at ændre lovbestemmelser, der kan give anledning til en sådan. Det står os ikke helt klart, om det fremsatte lovforslag vil betyde en ændring, men vi er villige til at se på det i udvalget.

Mølgaard (DR):

Retsforbundets gruppe finder det rimeligt, at man kigger på administrationen af loven på dette punkt. Umiddelbart virker loven egentlig meget rimelig, men måske vil et nærmere studium af administrationen bringe os til en anden opfattelse af det hensigtsmæssige i at have den lovbestemmelse indføjet. I hvert fald må jeg på forhånd fastslå, at retsforbundets gruppe ikke finder, at arbejdsløshedskasserne skal subsidiere bestemte erhverv og fag. Retsforbun-

dets gruppe finder, at der må anlægges læn-geresigtede betragtninger end dem, der øjensynlig tilsigtes her.

Og så til slut den bemærkning, at jeg helt tilslutter mig det synspunkt, at landsarbejdsmævnet må udtale sig i denne sag, inden folketinget handler på dette område.

Ordføreren for forslagsstillerne (Aage Frandsen) (SF):

Jeg har ved adskillige lejligheder været ordfører for mit parti ved vores selvstændige forslag, og det er nok første gang, jeg føler, at jeg kan sige en slags tak i al almindelighed til ordførerne, fordi der trods alt i denne forbindelse var en almindelig velvilje, selv om det selvfølgelig fra fleres side var skeptisk velvilje. Det er glædeligt, at det endelig opnås.

Så vil jeg godt knytte nogle almindelige kommentarer til det, der er sagt.

For det første er det rigtigt, at der her er tale om et lovforslag, som er lille på den måde, at det kun omfatter et begrænset antal mennesker, men for de pågældende mennesker er det helt centralt. Jeg tør ikke i detaljer give mig til at vurdere selve den konkrete domsafsigelse i Esbjerg, men én ting er i hvert tilfælde givet: det er ganske forkasteligt, hvis samfundet indretter nogle love sådan, at det næsten bliver nødvendigt for de pågældende at komme ud i en slags uføre, som de i virkeligheden har været, og som har medført nogle økonomiske vanskeligheder for de pågældende. Der er jo tale om nogle bestemmelser, som næsten er historisk betinget, for der er jo ikke tale om i dag, at specielt lastoptagere, eksportchauffører og lønarbejdende fiskere er særlig gunstigt stillet økonomisk set med nogle høje lønninger én dag og arbejdsløshed en anden dag. Det gælder også for en række andre grupper. Det er ligesom et levn fra fortiden, at man kører videre med nogle bestemmelser netop for disse ret begrænsede grupper.

Som et par ordførere har været inde på, er det også en mærkelig ordning, vi har her, idet man næsten tvinger folk til at lade være med at arbejde. Når en arbejder har været beskæftiget i henimod 9 måneder, er det da oplagt for vedkommende, at han må overveje at gå i arbejdsløshed, inden de 9 måneder er gået, for ellers risikerer han, at det trækkes fra. Det er netop det, som § 60 be-